

Сборник съдебна практика

Дело C-652/11 P

Mindo Srl
срещу
Европейска комисия

„Обжалване — Конкуренция — Картел — Италиански пазар за изкупуване и първична преработка на суров тютюн — Заплащане на глобата от един от солидарните длъжници — Правен интерес — Тежест на доказване“

Резюме — Решение на Съда (седми състав) от 11 април 2013 г.

1. *Обжалване — Основания — Конкретна критика на пункт от разсъжденията на Общия съд и достатъчно точно описание на твърдяната грешка при прилагане на правото — Допустимост*

(член 256, параграф 1 ДФЕС; член 58, първа алинея от Статута на Съда; член 168, параграф 1, буква г) и член 169, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда)

2. *Обжалване — Основания — Непълнота на мотивите — Обхват на задължението за мотивиране — Задължение да се отговори на ясните и точни доводи на жалбоподателя*

(член 256, параграф 1 ДФЕС; член 36, член 53, първа алинея и член 58, първа алинея от Статута на Съда; член 81 от Процедурния правилник на Общия съд)

3. *Съдебно производство — Представяне на доказателствата — Непосилна доказателствена тежест — Недопустимост*

1. От член 256, параграф 1, втора алинея ДФЕС, член 58, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз и член 168, параграф 1, буква г) и член 169, параграф 2 от Процедурния правилник на този съд следва, че жалбата трябва точно да посочва пороците на съдебното решение, чиято отмяна се иска, както и конкретните правни доводи, с които се подкрепя това искане. Щом като жалбоподателят изтъква допуснати от Общия съд грешки при прилагането на правото, като посочва достатъчно точно в кои свои части обжалваното съдебно решение е опорочено и като уточнява причините, поради които счита, че в тези части се съдържат такива грешки, твърдението за наличие на отменително основание е допустимо.

(вж. точки 21 и 22)

2. Налице е непълнота на мотивите, и поради това нарушение на съществени процесуални правила, след като с решението си Общият съд приема, че само по себе си обстоятелството, че един от адресатите на решение на Комисията за установяване на нарушение на правилата за конкуренция е платил цялата глоба, наложена с това решение, не създава в полза на последния вземане, за което друг адресат на решението да носи отговорност в качеството на солидарен длъжник по отношение на глобата, и то въпреки изложените от съответния солидарен длъжник конкретни доводи в обратен смисъл.

Освен това е налице нарушение на задължението за мотивиране, след като Общият съд не отговаря на съществена част от доводите на солидарния длъжник, който се явява и жалбоподател, доколкото не проверява — въпреки ясните и точни доводи, изложени в това отношение от солидарния длъжник — дали правото на кредитора да предяви обратен иск, за да се възстанови платената от него част от глобата, е или не е погасено по давност.

Доколкото жалбоподателят изтъква, че предпазният конкордат позволява на предприятието, което е спряло плащанията си, да реструктурира задълженията си спрямо всички свои кредитори и така да продължи дейността си, Общият съд не може да отговори на този решаващ довод само като посочи, че солидарният длъжник не е дал никакви обяснения защо е определил кредитора като „кредитор с вземане, възникнало преди датата на одобряването на предпазния конкордат“ или защо последният не се е опитал да предяви вземането си.

(вж. точки 36, 37, 39, 41, 44 и 45)

3. Общият съд допуска грешка при прилагане на правото, като обвързва правния интерес на жалбоподателя с условието същият да докаже намерението на трето лице да предяви иск с цел събиране на вземането си и като изисква следователно от жалбоподателя да докаже нещо невъзможно за него.

Констатацията, че адресатът на решение, с което Комисията му налага глоба, няма правен интерес, не може да почива на обикновени предположения, особено когато Общият съд не е взел предвид в достатъчна степен редица данни, които жалбоподателят е изтъкнал, за да представи обстоятелствата по делото в друга светлина.

(вж. точки 50 и 53)